

Eenzaam moederhart

Bijgedragen door Greta Casier
zondag 27 februari 2011

Als dagen en nachten in elkaar zijn geweven
geen enk'le lichtstraal die nog d' aarde raakt
en eenzaam onder de sterren wordt gebeden
terwijl zij aan 't sterfbed van haar kindje waakt

ontneem niet, Heer, het kostbaarste in mijn leven
mijn bloemetje die U nauwelijks bloeien liet
alle aardse bezit mag U van mij ontnemen
behoed mijn kind, dat U naar uw liefde schiep

het huis is plots eenzaam zonder haar
snelle pasjes
het kamertje opgeruimd, geen blokjes op de grond
mooi op een rij hangen de pakjes en de jasjes
foto's op de kast, toen ze vol energie was en gezond

weemoedig zit zij bij 't lege bedje in haar kamer
en streelt liefdevol herinneringen van haar lieveling
zij kan niet meer verder denken aan wat later
haar mooiste levensdroom die zomaar verging

erg eenzaam zal haar moederhart wel blijven
voor altijd in gedachten verbonden met haar schat
vraagt zij aan God : wil mij toch vlug bewijzen
dat U hierboven 'n mooier plaatsje voor haar had.